

Glorii ale lui Isus Hristos în evanghelia după Ioan (5)

Gloria întâietății

William Henry Westcott

© SoundWords, Online începând de la: 19.09.2018, Actualizat: 19.09.2018

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite și fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacției noastre.

Verset călăuzitor: Ioan 17.24

Ioan 17.24: Tată, vreau ca acolo unde sunt Eu, să fie împreună cu Mine și aceia pe care Mi i-ai dat Tu, ca să vadă slava Mea, slavă pe care Mi-ai dat-o Tu; fiindcă Tu M-ai iubit înainte de întemeierea lumii.

Domnul vorbește despre această glorie cu aceleași exprimări ca și despre cea anterioară. Aceasta înseamnă, este gloria care l-a fost dată. În acest caz nu este „gloria pe care o aveam la Tine mai înainte de a fi lumea”. Este gloria care l-a fost dată ca urmare a căilor și slujirii Sale ca Om, și de aceea ea este expresia plăcerii și satisfacției Tatălui pentru tot ce El era și a făcut aici.

În ceea ce privește poziția câștigată prin înviere, am văzut că noi vom avea parte de ea, dar în ceea ce privește gloria care ia naștere ca rod al lucrării Sale de răscumpărare, noi vom avea parte de ea pe baza actului de donație al Său propriu. Dar El, Cel care dă, este mai mare decât darurile Sale, și mărimea Lui personală va fi totdeauna subiectul admirației și adorării aceluia care are parte de favoarea și dragostea Sa. Întreg Noul Testament dă mărturie despre aceasta.

- În ceea ce privește înrudirea, favoarea și viața, acestea sunt date prin Isus Cel înviat poporului Său preaiubit. Însă acolo unde El amintește aceasta, El spune: „Tatăl Meu și Tatăl vostru”.
- El este diferit în mărimea Sa personală, precum și în înrudirea acordată nouă. El spune iarăși: „Dumnezeul Meu și Dumnezeul vostru”. Noi avem această favoare în legătură cu El, însă inimile noastre aduc cu bucurie adorare cârmuirii Sale și recunosc cu mulțumire că El a meritat această poziție, pe care noi o primim prin favoare. Noi suntem cei care primim, El o împarte cu adevărat cu noi, dar El este Cel care dă.
- El spune: „Primiți Duh Sfânt!”, și în felul acesta face parte preaiubiților Lui de viața Sa de înviere, dar El este ultimul Adam, și nu ei.
- Dacă noi vom adormi în Isus, noi vom fi înviați, așa cum spun Scripturile în mai multe locuri, dar El a fost înviat prin slava Tatălui din moarte; realmente este o diferență, pentru care noi avem privilegiul s-o contemplăm și s-o omagiem.
- Noi vom fi ca El, căci Dumnezeu ne-a rânduit mai dinainte să fim asemenea Chipului Fiului Său, dar El va fi Întâiul-Născut între mai mulți frați.
- El este Domnul și Hristosul, și nu noi.
- El ne-a făcut preoți, dar El este Marele Preot.
- El ne-a făcut împărați, dar El este Împăratul împăraților.
- Noi suntem Casa lui Dumnezeu, dar El este Fiul peste Casa lui Dumnezeu.
- El ne face parte de o bucurie de nespus, dar El este uns cu Untdelemn de bucurie mai presus de tovarășii Săi. El va avea întâietatea în toate demnitățile și autoritățile.
- El este Capul peste toate, dat Adunării, cu toate că harul Adunării este unit cu El în poziția Sa glorioasă.

Dumnezeu va aduce toate împreună sub un Cap în Hristos, ceea ce este în cer și ceea ce este pe pământ. Îngerii, zece mii de ori zece mii și mii de mii, și ființele vii vor striga cu glas tare: „Vrednic este Mielul să primească putere, bogăție, înțelepciune, tărie, cinste, slavă și

binecuvântare”.

Acestea sunt gloriile pe care noi le vom contempla, și noi vom fi suficient de aproape de El, ca să le putem vedea. Însă cu toate că noi am fost așa de minunat iubiți și binecuvântați nespuse de mult, fiecare din noi, chiar și cu privire la acele poziții, în care noi vom fi cel mai apropiat de El, va recunoaște că El posedă un caracter ales coplesitor, propriu Lui.

Dragostea Tatălui, care nu are început, va păstra această glorie a lui Isus mai presus de toate chiar și în mijlocul gloriilor care l-au fost date ca preț pentru suferințele Sale și lepădarea Sa aici jos pe pământ. Această aceeași dragoste ne asigură privilegiul să fim admiratori cu judecată ai gloriei Sale de prioritate. Noi cei mulți fii, pe care El i-a adus la slavă, Îl vom recunoaște ca și Căpetenie a mântuirii noastre, așa cum Și El va spune. „Iată-Mă, Eu și copiii, pe care Tu Mi i-ai dat”. Cine ar putea să fie acela, care să nu prețuiască acest har, care ne aduce în părtășie cu El, gloria unică în felul ei, care Îi este specifică numai Lui și pe care noi suntem favorizați s-o contemplăm?

Mântuitor sfânt, noi Te glorificăm,
ești înălțat pe tronul lui Dumnezeu,
curând în slavă vom vesti lauda Ta,
o, Fiu al lui Dumnezeu!

Fie ca cititorul și scriitorul să învețe să-L iubească și să-L preamărească mai mult!

Tradus de la: [Herrlichkeiten Jesu Christi in Johannes 17 \(5\)](#)

Titlul original: „Glories. A Meditation on John 17. Glory of Pre-Eminence“
din *Scripture Truth*, vol. 18, 1926, pag. 113-114

Traducere: Ion Simionescu